

opusdei.org

José María, ¡ajuda'm amb la traducció al mandarí!

Joaquín Romero és un barceloní que, des de fa dues dècades, va en cadira de rodes per una esclerosi múltiple. És autor de "El invitado imprevisto", sobre com es pot ser feliç amb la malaltia.

20/06/2015

Tots els matins demano a Mn. José María Hernández Garnica pels fruits apostòlics de [El invitado imprevisto](#)

en els cinc continents. Com que sant Josepmaria li va demanar estendre l'Obra arreu del món, vaig pensar que a mi també em podria ajudar amb la traducció al mandarí del meu llibre. Li vaig dir per a mi mateix que, en definitiva, aquest llibre ensenya que la malaltia també és una ocasió per tractar el Senyor. També vaig buscar suport en el meu amic Johnny.

En Johnny va quedar tetraplègic a causa d'una agressió soferta quan estava treballant com a policia (aquest era el seu treball). Arran de la seva lesió el vaig poder conèixer i ara som amics. Sé que és una persona de fe i li vaig demanar que encomanés i donés suport a tot el que té a veure amb la traducció i difusió del meu llibre al mandarí.

Queda clar com estava repartida la feina: en Chiqui, des del Cel, a nivell mundial i en Johnny, des d'aquí, a

nivell de la Xina, un nivell gens menyspreable tenint en compte que hi ha 1.300 milions de xinesos.

El dia 22 de juny vaig rebre un correu de Jordi P. que em deia: "Em sembla que ja he trobat el contacte adequat!" Es tractava de Dongmei, que és doctora per l'IESE, escola de negocis per a la qual treballa a Xangai. Aquesta senyora es va convertir al catolicisme a Barcelona, mentre feia el doctorat.

El 23 de juny vaig escriure un correu electrònic al meu amic Mathias i la seva dona Betty, que viuen a Alemanya, demanant-los que em traduïssin una carta que volia enviar a la Dongmei, on em presentava i li demanava ajuda amb la traducció al mandarí del llibre.

El dia 24 en Mathias em va contestar que amb molt de gust s'encarregarien de la traducció de la carta i, per la meva sorpresa, va

afegir que la Dongmei és col·lega de la seva esposa, la Betty, que també va fer el seu doctorat en IESE i els dos van ser els padrins de bateig de la Dongmei fa 5 anys a l'Església de Santa Maria Reina.

Primera casualitat.

Poc després, a través de Rafa C. conec en Pere, una persona que vaig conèixer en una visita a casa meva. Sovint m'acompanya algunes estones. En la nostra primera conversa li vaig parlar del llibre i de la seva traducció al mandarí que em faria la Dongmei. De seguida m'interromp i em diu: "em sembla que hi ha una amiga de la meva dona que es diu així". Després d'uns dies m'ho va confirmar.

Increïble: la dona del meu amic Pedro, que treballa a l'IESE i és escocesa, coneix a la persona que em va traduir el llibre al mandarí.

Segona casualitat.

En Chiqui i en Johnny estan complint la seva part del tracte. I més que això, perquè les coses s'estan accelerant. Quan estava parlant de tot això amb la meva mare i ella em manifestava la seva preocupació pel finançament del projecte (ella, per descomptat, no podria ajudar-me en això) em va arribar un mail de la Dongmei. En anglès. En Pere el va llegir i em va dir que la Dognmei havia començat ja amb la traducció.

Endavant! Ja pensarem en el finançament en un altre moment. Tenim l'avantatge que la Dongmei va a poc a poc, ja que no vol que una mala traducció alteri el sentit de les frases.

opusdei.org/ca-ad/article/jose-maria-
ajudam-amb-la-traduccion-al-mandari/
(04/04/2026)